

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Solvay SA

Strona pozwana: Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank 's-Gravenhage — Wykładnia art. 6 pkt 1, art. 22 pkt 4 i art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Jurysdykcja szczególna i wyłączna — Wielość pozwanych — Postępowanie w sprawie zastosowania środka tymczasowego wszczęte przez właściciela europejskiego patentu w celu uzyskania zakazu transgranicznego naruszania patentu

Sentencja

- 1) Artykuł 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że sytuacja, w której z osobna każdej z dwóch bądź z większej liczby spółek z siedzibami w różnych państwach członkowskich w postępowaniu przed sądem jednego z tychże państw członkowskich zostaje zarzucone naruszenie tej samej krajowej części patentu europejskiego, obowiązującego w innym państwie członkowskim, poprzez podjęcie zakazanych działań w odniesieniu do tego samego produktu, może prowadzić do wydania w oddzielnych postępowaniach sprzecznych ze sobą orzeczeń w rozumieniu tego przepisu. Do sądu krajowego należy ocena istnienia takiego ryzyka przy uwzględnieniu wszystkich mających znaczenie elementów akt sprawy.
- 2) Artykuł 22 pkt 4 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie — w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w sprawie przed sądem krajowym — stosowaniu art. 31 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien — Austria) — Content Services Ltd przeciwko Bundesarbeitskammer

(Sprawa C-49/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 97/7/WE — Ochrona konsumentów — Umowy zawierane na odległość — Poinformowanie konsumenta — Informacje przekazane lub otrzymane — Trwały nośnik — Pojęcie — Hiperlink na stronie internetowej dostawcy — Prawo odstąpienia od umowy)

(2012/C 287/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Content Services Ltd

Strona pozwana: Bundesarbeitskammer

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Wien — Wykładnia art. 5 ust. 1 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz. U. L 144, s. 19) — Informacje dotyczące umowy udostępniane konsumentowi za pomocą hiperlinku odsyłającego do strony internetowej dostawcy — Prawo konsumenta do otrzymania informacji na trwałym nośniku — Wykładnia pojęcia „trwały nośnik”

Sentencja

Wykładni art. 5 ust. 1 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość należy dokonywać w ten sposób, że praktyka handlowa polegająca na udostępnieniu konsumentowi informacji przewidzianych w tym przepisie wyłącznie za pomocą hiperlinku na stronie internetowej danego przedsiębiorstwa nie spełnia wymogów ustanowionych we wskazanym przepisie, gdyż informacje te nie są „przekazane” przez to przedsiębiorstwo ani nie są one „otrzymane” przez konsumenta w rozumieniu tego przepisu, a strona internetowa taka jak będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym nie może być uznana za „trwały nośnik” w rozumieniu rozrzonego art. 5 ust. 1.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Vodafone España, SA przeciwko Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11) i France Telecom España SA przeciwko Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)

(Sprawy połączone C-55/11, C-57/11 i C-58/11) (¹)

(Dyrektywa 2002/20/WE — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Zezwolenie — Artykuł 13 — Opłaty za prawo użytkowania oraz prawo instalowania urządzeń)

(2012/C 287/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vodafone España, SA (C-55/11 i C-57/11), France Telecom España SA (C-58/11)

Strona pozwana: Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11), Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 13 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) (Dz.U. L 108, s. 21) — Opłaty za prawo użytkowania oraz prawo instalowania urządzeń — Gminne mienie publiczne

Sentencja

- 1) Wykładni art. 13 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu opłaty z tytułu prawa instalowania urządzeń na własności publicznej lub prywatnej, nad nią lub pod nią, obciążającej operatorów, którzy nie będąc właścicielami tych urządzeń, korzystają z nich w celu świadczenia usług telefonii ruchomej.
- 2) Artykuł 13 dyrektywy 2002/20 jest bezpośrednio skuteczny, wobec czego daje jednostkom prawo bezpośredniego powołania się na niego przed sądem krajowym, aby sprzeciwić się stosowaniu postanowienia władzy publicznej niezgodnego z tym artykułem.

(¹) Dz.U. C 139 z 7.5.2011

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Nancy — Francja) — Association Kokopelli przeciwko Graines Baumaux SAS

(Sprawa C-59/11) (¹)

(Rolnictwo — Dyrektywy 98/95/WE, 2002/53/WE, 2002/55/WE i 2009/145/WE — Ważność — Warzywa — Sprzedaż na rynku krajowym nasion materiału siewnego warzyw niewymienionych w oficjalnym katalogu odmian gatunków roślin warzywnych — Nieprzestrzeganie systemu uprzednich zezwoleń na obrót — Międzynarodowy traktat o zasobach genetycznych roślin dla wyżywienia i rolnictwa — Zasada proporcjonalności — Wolność prowadzenia działalności gospodarczej — Swobodny przepływ towarów — Równość traktowania)

(2012/C 287/14)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Nancy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association Kokopelli

Strona pozwana: Graines Baumaux SAS

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Nancy — Ważność, w szczególności w świetle zasad proporcjonalności, równości i swobody przepływu towarów, jak również w świetle zobowiązań podjętych zgodnie z Międzynarodowym traktatem o zasobach genetycznych roślin dla wyżywienia i rolnictwa, dyrektywy Rady 98/95/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. zmieniającej, w odniesieniu do konsolidacji rynku wewnętrznego odmian roślin modyfikowanych genetycznie oraz genetycznych zasobów roślinnych, dyrektywy 66/400/EWG, 66/401/EWG, 66/402/EWG, 66/403/EWG, 69/208/EWG, 70/457/EWG i 70/458/EWG w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka, materiałem siewnym roślin pastewnych, materiałem siewnym zbóż, sadzoniakami ziemniaków, materiałem siewnym roślin oleistych i włókniстых, oraz materiałem siewnym warzyw, oraz w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin uprawnych (Dz.U. 1999, L 25, s. 1), dyrektywy Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193, s. 1), dyrektywy Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw (Dz.U. L 193, s. 33) oraz dyrektywy Komisji 2009/145/WE z dnia 26 listopada 2009 r. przewidującej pewne odstępstwa w odniesieniu do zatwierdzania populacji miejscowych i odmian warzyw tradycyjnie uprawianych w poszczególnych miejscach i regionach i zagrożonych erozją genetyczną oraz odmian warzyw niemających wewnętrznej wartości dla plonów o przeznaczeniu handlowym, wyprodukowanych w celu uprawy w określonych warunkach, oraz wprowadzania do obrotu materiału siewnego tych populacji miejscowych i odmian (Dz.U. L 312, s. 44) — Sprzedaż na rynku krajowym nasion materiału siewnego warzyw niewymienionych w oficjalnym katalogu odmian gatunków roślin warzywnych — Nieprzestrzeganie krajowego systemu uprzednich zezwoleń na obrót, uznanego za nadmiernie restrykcyjny — Czyny nieuczciwej konkurencji lub naruszenie zasad proporcjonalności, równości i swobody przepływu towarów

Sentencja

Analiza zadanego pytania nie wykazała istnienia jakiegokolwiek okoliczności mogącej wpłynąć na ważność dyrektywy Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw oraz dyrektywy Komisji 2009/145/WE z dnia 26 listopada 2009 r. przewidującej pewne odstępstwa w odniesieniu do zatwierdzania populacji miejscowych i odmian warzyw tradycyjnie uprawianych w poszczególnych miejscach i regionach i zagrożonych erozją genetyczną oraz odmian warzyw niemających wewnętrznej wartości dla plonów o przeznaczeniu handlowym, wyprodukowanych w celu uprawy w określonych warunkach, oraz wprowadzania do obrotu materiału siewnego tych populacji miejscowych i odmian.

(¹) Dz.U. C 120 z 16.4.2011